

Posudek oponenta na bakalářskou práci Reného Kadlece

Typologie postav v povídkách Kim Tongina a Na Tohjanga a jejich funkce

Práce Reného Kadlece se věnuje typologii postav v povídkách dvou významných představitelů korejského naturalismu – Kim Tongina a Na Tohjanga. Pro strukturální analýzu si diplomant vybral sedm reprezentativních povídek od každého z autorů. Jedná se převážně o díla z 20.let minulého století. Autor prostřednictvím popisu funkcí jednotlivých postav popisuje pojetí naturalismu u výše uvedených autorů, vzájemně postavy obou autorů porovnává a pokouší se o určení prototypu naturalistické postavy. Opírá se přitom o důkladně propracované metody strukturální analýzy, zabývá se funkčními a propozičními charakteristikami. Sleduje propoziční vývoj jednotlivých postav a vyzdvihuje prvky, které jsou pro žánr korejského naturalismu typické. Způsob, kterým zvolenou metodologii aplikuje v praxi, je velmi zdařilý. Spolu s tím se mu podařilo splnit vytyčené cíle a náplň zadání své bakalářské práce.

Skrze popis propozic se čtenář dozvídá nejen o charakteru postavy, její proměně a často prodělané aktivizaci, ale seznamuje se také s dějem povídky. U klíčových postav je vždy uvedeno, jakými propozicemi jsou determinovány, dále dochází k analýze a rozdělení dalších rolí do kategorií subjekt, objekt, protivník, pomocník, určující a určený. Kategorické zařazení protivníků či pomocníků může přitom místy působit sporně, nicméně autor vždy svou klasifikaci zdařile odůvodňuje a počáteční pochyby čtenáře tak svými argumenty vyvrací.

Silnou stránkou této práce je především propracovaná metodologie, podložená argumentace a vyvozené závěry, které autor představuje formou shrnutí ke každému z příběhů. Konečnou typologii postav a porovnání pojetí naturalismu u obou spisovatelů autor popisuje v závěrečném shrnutí, které svědčí o jeho výborné orientaci v dané problematice. Na toto shrnutí však navazuje ještě samotný závěr práce, který svým obsahem víceméně odpovídá úvodu a nelze jej proto považovat za příliš povedený. Jako vhodnější by se nabízela možnost přepracovat závěrečné shrnutí v obsáhlejší závěrečnou kapitolu.

Autor četl původní texty povídek v korejštině, i přes existenci (a dostupnost) některých překladů, pracoval s originálními prameny, což je u práce tohoto typu zcela jistě žádoucí. Z textu je znatelný velký zájem a orientace jak v díle Kim Tongina a Na Tohjanga, tak i v sekundární literatuře. Seznam pramenů a použité literatury je přiměřený, autor se zdroji obratně pracuje, své argumenty má vždy smysluplně podložené, přehledně odkazuje na konkrétní zdroje. Zajímavé by bylo práci doplnit o úryvky z textů doplněné českým překladem. Čtenář by si tak mohl vytvořit bližší představu o vystupování a charakterech jednotlivých postav.

Po stránce formální a jazykové je práce v pořádku. Co se týká čtivosti, ubírá textu na kráse velmi časté opakování některých slov a termínů (např. determinace, aktivizace, propozice atd.), což ovšem vyplývá z podstaty analýzy obdobných jevů u každého z příběhů. V kapitole věnované biografii autorů je užité větší množství čínských znaků, v žádné další kapitole se pak již nevyskytují. Stylisticky i obsahově je tato kapitola odlišná. Je otázkou, zda bylo opravdu vhodné tomuto tématu věnovat celou samostatnou kapitolu. Představení autorů sice zcela jistě považují

za vhodné, nicméně zde uvedené informace z jejich osobních životů nejsou v analyzovaných dílech reflektovány, protože jsou z hlediska významu pro pochopení práce poněkud nadbytečné. Vhodné jsou naopak informace, které s vybranými povídkami souvisejí, např. zmínka o Na Tohjangově krátkém studiu v Japonsku, které ho inspirovalo k umístění děje povídky Holička do Japonska.

Závěrem bych ráda dodala, že práce je přehledná, informativní a má veškeré potřebné náležitosti. Z výše uvedených důvodů ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **výborně**

V Praze, 30.01.2018

Mgr. Vladislava Mazaná